

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน บาบามาเพื่อสอนลูกด้วยความใส่ใจอย่างมาก ลูกควรศึกษาด้วยความใส่ใจนั้นด้วยเช่นกัน มีความซาบซึ้งว่าพระเจ้าเองกำลังสอนลูก

คำถาม: เป้าหมายและความปรารถนาดีของลูกๆบราห์มาภุมารและภุมารีคืออะไร?

คำตอบ: เป้าหมายของลูกคือการก่อตั้งอาณาจักรแห่งความสุขและความสงบในโลกอีกครั้ง ด้วยการทำตามศรีมัท เช่นที่ลูกเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วในวงจรที่แล้ว ความปรารถนาดีของลูกคือทั้งโลกได้รับการหลุดพ้น ด้วยการทำตามศรีมัท ลูกพูดด้วยความซาบซึ้งว่า: เราจะให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ลูกได้รับรางวัลสันติภาพจากพ่อ การเปลี่ยนจากชาววนรกเป็นชาวสวรรค์หมายถึงการได้รับรางวัล

โอมซานติ เมื่อนักเรียนศึกษา พวกเขาศึกษาด้วยความสุข ครูของพวกเขาทั้งสองสอนด้วยความสุขและความใส่ใจอย่างมากเช่นกัน ลูกทางจิตรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเป็นครูเช่นกันกำลังสอนเราด้วยความใส่ใจอย่างมาก ในการศึกษาอื่นๆ พ่อของลูกจะแยกกันจากครูที่สอนลูก พ่อของลูกบางคนก็เป็นครูเช่นกันที่สอนพวกเขา ดังนั้นเขาจึงสอนพวกเขาด้วยความใส่ใจอย่างมากเพราะมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดด้วย เขารู้ว่าเด็กคนนั้นเป็นลูกของเขา เขาจึงสอนลูกด้วยความใส่ใจอย่างมาก พ่อนี้ก็สอนลูกด้วยความใส่ใจอย่างมากด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกควรจะศึกษาด้วยความใส่ใจอย่างมากเช่นกัน พ่อกำลังสอนลูกโดยตรง ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อสอนลูก ลูกๆ ควรสนใจอย่างมากเพราะบาบา พระเจ้า กำลังสอนลูก ท่านอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ในขณะที่กำลังศึกษา ลูกๆ บางคนสงสัยว่าทั้งหมดนี้คืออะไร นี่คือนิรันดร์ของการมาและการไปในละคร แต่พวกเขาสงสัยว่า: ทำไมละครนี้ถูกสร้างขึ้นมา? มีประโยชน์อะไรในสิ่งนี้? เราจะเฝ้าแต่วนเวียนไปรอบวงจรตลอดเวลาหรือ? ในกาณีนั่นจะเป็นการดีกว่าที่จะได้รับการปลดปล่อยจากวงจรนี้ เมื่อพวกเขาเห็นว่าเขายังคงต้องวนเวียนต่อไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด พวกเขาเริ่มมีความคิดที่ว่า: ทำไมพระเจ้าจึงสร้างการละเล่นที่ไม่มีใครสามารถได้รับการปลดปล่อยออกจากวงจรของการมาและการไป? จะเป็นการดีกว่าที่จะได้รับการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์ (โมกซ์) ลูกๆมากมายมีความคิดเช่นนั้น พวกเขาต้องการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการมาและการไป ออกจากความสุขและความทุกข์นี้ พ่อพูดว่า: สิ่งนี้ไม่มีทางเกิดขึ้นได้ ไม่มีประโยชน์ที่จะพยายามไปสู่การหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์ พ่ออธิบายว่าไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบทบาทของเขา บทบาทที่ไม่สูญสลายถูกบันทึกไว้ในแต่ละดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย นักแสดงถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่มากกว่าหรือน้อยกว่า ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมด ไม่มีใครสามารถได้รับการปลดปล่อยจากการเล่นบทของเขาในละครนี้ และไม่มีใครสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์ ผู้ที่เป็นของศาสนาต่างๆต้องลงมาตามลำดับกันไป พ่ออธิบายว่า: นี่คือนิรันดร์ที่ถูกกำหนดไว้แล้วและคงอยู่ตลอดไป ลูกพูดว่า: บาบา เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกวนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิดได้อย่างไร ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าผู้ที่มาก่อนต้องใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่มากายหลังจะใช้ชาติเกิดน้อยกว่าอย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำความเพียรพยายาม โลกเก่ากำลังจะกลับมาใหม่อีกครั้งแน่นอน เพราะลูกใหม่ยังคงมาอย่างต่อเนื่อง บาบาจึงต้องอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ใครจะสอนบทเรียนก่อนหน้านี้ให้พวกเขา? ดังนั้นเมื่อบาบาเห็นลูกใหม่ๆ ท่านก็ย้ำประเด็นเก่าๆ ความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าลูกได้เล่นบทบาทของลูกมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นอย่างไร ลูกรู้อย่างถูกต้องแม่นยำว่าลูกลงมาตามลำดับกันไปอย่างไร และลูกใช้ชาติเกิดกี่ชาติ พ่อมาในเวลานี้เพื่อบอกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้แก่ลูก ในยุคทองลูกได้รับรางวัล ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับการอธิบายสิ่งนี้ คำว่า “มานมานะบาฟ” เขียนขึ้นในตอนต้นและตอนท้ายของกิตะ ลูกได้รับการศึกษาเพื่อที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพได้ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นราชา มีการอธิบายว่าผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นลงมาตามลำดับกันไปได้อย่างไรเช่นกัน ทุกคนต้องทำตามผู้ก่อตั้งศาสนาของเขา ไม่มีเรื่องของอาณาจักร เป็นเพียงคัมภีร์กิตะเท่านั้นที่ได้รับการยกย่องอย่างมาก ในบาร์ตพ้อมาและพูดสิ่งนั้นและให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน หลังจากผู้ก่อตั้งศาสนาได้เสียชีวิตลงจึงมีการสร้างสถานที่จาริกแสวงบุญที่ใหญ่โตให้แก่พวกเขา ในความเป็นจริงแล้ว บาร์ตซึ่งพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ลงมานั้นคือสถานที่จาริกแสวงบุญของทุกคน พ่อเข้ามาในบาร์ตและประทานการหลุดพ้นแก่ทุกคน ท่านพูดว่า: ลูกเรียกพ่อว่าผู้ปลดปล่อยและผู้ชี้นำทางใช่ไหม? พ่อจะปลดปล่อยลูกจากโลกเก่าของความทุกข์นี้และพาลูกไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกรู้ว่าบาบาจะพาลูกไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข และรู้ว่าคนอื่นจะไปยังดินแดนแห่งความสงบพ้อมาและปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ท่านไม่ได้เกิดหรือตาย พ้อมาแล้วท่านจะจากไปอีกครั้ง ลูกจะไม่พูดว่าท่านได้ตาย

ไปหรือท่านได้จากร่างของท่านเหมือนอย่างที่ถูกจะพูดถึงชีวิตนั้นดา ผู้คนทำพิธีกรรมสุดท้ายในการจากไปของดวงวิญญาน ไม่มีพิธีรีตองใดๆที่จะต้องทำเมื่อพอลากไป ลูกไม่สามารถบอกได้ด้วยซ้ำว่าท่านมาเมื่อใด ไม่มีเรื่องของการทำพิธีกรรมสุดท้าย ฯลฯ การทำพิธีกรรมสุดท้ายของมนุษย์ได้ถูกทำขึ้น แต่ไม่มีการทำพิธีกรรมให้พ่อเพราะท่านไม่ได้มีร่างกาย ในยุคทองไม่มีการกล่าวถึงความรู้ทางจิตหรือการกราบไหว้บูชา เวลานี้เท่านั้นที่มีสิ่งเหล่านั้น คนอื่นๆสอนความเลื่อมใสศรัทธาในเวลานี้ เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีความเลื่อมใสศรัทธา และในตอนท้ายของวงจรพ่อก็มาและให้มรดกของความรู้ของลูกแก่ลูก ความรู้จะไม่ติดตัวลูกไปที่นั่นด้วย ไม่มีความจำเป็นที่จะจดจำพ่อที่นั่นเพราะลูกอยู่ในการหลุดพ้น ลูกจะต้องจดจำท่านที่นั่นหรือไม่? ไม่มีการพร่ำบ่นเกี่ยวกับความทุกข์ใดที่นั่น ความเลื่อมใสศรัทธาในตอนแรกไม่มีสิ่งใดเจือปนและจากนั้นมันก็กลับมามีสิ่งเจือปน ในเวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธามีสิ่งเจือปนอย่างมาก สิ่งนี้เรียกว่าก้นบึ้งของนรกที่ลึกที่สุด มันเป็นนรกทั้งหมด เวลานี้พ่อมาเพื่อท่านนรกให้กลายเป็นสวรรค์อย่างสมบูรณ์ ในเวลานี้มีความทุกข์ 100% แล้วจะมีความสงบและความสุข 100% ดวงวิญญานจะไปและพักผ่อนในบ้านของเขา เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อต้องมีการก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายล้างโลกเก่าเท่านั้น ไม่ใช่แค่คนเดียวที่ทำงานเช่นนั้นได้ จำเป็นต้องมีผู้ช่วยมากมายด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่แท้จริงให้กับบาร์ตโดยเฉพาะ พ่อที่แท้จริงกำลังสอนงานรับใช้ที่แท้จริงแก่ลูก ลูกให้ประโยชน์ต่อตัวลูกเอง ต่อบาร์ตและทั้งโลก ดังนั้นลูกควรจะทำสิ่งนี้ด้วยความใส่ใจอย่างมาก บาบาให้การหลุดพ้นแก่ทุกคนด้วยความใส่ใจอย่างมาก เวลานี้ทุกคนต้องได้รับการหลุดพ้นอย่างแน่นอน นี่คือการภูมิใจที่บริสุทธิ์และความปรารถนาดี ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่แท้จริงในวิถีที่แฝงตัว ดวงวิญญานทำทุกสิ่งผ่านร่างกาย ผู้คนมากมายถามลูกว่าเป้าหมายของบราห์มาภุมารคืออะไร บอกพวกเขาว่า: เป้าหมายของบราห์มาภุมารคือการก่อตั้งอำนาจในการปกครองตนเองแห่งความสงบและความสุขของยุคทองให้กับทั้งโลก ทุก 5,000 ปี พวกเราก่อตั้งความสงบในโลกด้วยการทำตามศรัทธา และประกาศสิทธิในรางวัลสันติภาพ ราชา ราชินีและปวงประชาทั้งหมดประกาศสิทธิในรางวัลนี้ การกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวนรกไม่ใช่รางวัลเล็กๆ ผู้คนมีความสุขอย่างมากเมื่อพวกเขาได้รับรางวัลสันติภาพ แต่พวกเขาไม่ได้รับสิ่งใดอย่างแท้จริง พวกเราคือผู้ที่ประกาศสิทธิในรางวัลที่แท้จริงของอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อในเวลานี้ พวกเขาพูดว่าบาร์ตคือ ดินแดนที่สูงส่งของเขา พวกเขายกย่องบาร์ตอย่างมาก พวกเขาเชื่อว่าตนเองคือนายของบาร์ต อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ใช่ผู้เป็นนาย เวลานี้ลูกๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรด้วยการทำตามศรัทธาของบาบา ลูกไม่มีอาวุธใดๆ ลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงได้รับการจดจำและได้รับการกราบไหว้บูชา มองดูว่าอัมบาได้รับการกราบไหว้บูชามากมายเพียงใด! อย่างไรก็ตามใครคืออัมบา? พวกเขาไม่รู้เลยว่าเธอคือบราห์มินหรือเทพ มีชื่อมากมายหลายชื่อ เช่น อัมบา กาลี ดุรกา สรัสวดี ฯลฯ ที่นั่นเช่นกันมีวัดเล็กๆ ที่สร้างให้แก่อัมบา พวกเขาแสดงอัมบาไว้พร้อมกับมือมากมาย แต่เธอไม่ได้เป็นเช่นนั้น นั่นเรียกว่าความมกมาย เมื่อพระคริสต์พระพุทธรูปเจ้าฯ ได้มา พวกเขาก่อตั้งศาสนาของตนเอง เวลาและวันของพวกเขาเป็นที่รู้ได้ ที่นี้ไม่มีเรื่องของความมกมายที่ชาวบาร์ตไม่รู้สิ่งใดว่าใครก่อตั้งศาสนาของเขาหรือศาสนาของเขาถูกก่อตั้งขึ้นมาเมื่อใด เหตุนี้เองจึงกล่าวได้ว่าเป็นความมกมาย เวลานี้ลูกคือผู้กราบไหว้บูชาและจากนั้นลูกก็กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เมื่อลูกดวงวิญญานมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ร่างกายของลูกกลายเป็นเช่นนั้นเช่นกัน ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปของดวงวิญญาน และต่อมาเพราะลูกได้กลายเป็นเทพ ลูกจึงได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปนั้นเช่นกัน พ่อไม่มีตัวตนอยู่เสมอและดังนั้นท่านจึงมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ ท่านไม่เคยกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เป็นเรื่องของลูกที่มีการกล่าวว่า: ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและลูกเป็นผู้กราบไหว้บูชาเช่นกัน พ่อมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ พ่อมาที่นี้และทำงานรับใช้ที่แท้จริงของการให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: เวลานี้จดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่อง อย่างจดจำผู้มีร่างกายใด เศรษฐีร้อยล้านพันล้านได้ไปและร้องชื่อของอัลล่าห์ มีศรัทธาที่มกมายอย่างมาก พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกันถึงความหมายของ “ฮัมโซ” (นั่นคือสิ่งที่ฉันเคยเป็น) พวกเขาพูดว่า: ซิโวฮัม (นั่นดวงวิญญานและดวงวิญญานสูงสุด) เวลานี้พ่อได้บอกลูกแล้วว่าอะไรที่ลูกต้อง ดังนั้นเวลานี้จึงตัดสินใจว่าสิ่งที่ลูกได้ยินในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นสิ่งที่ลูกต้องหรือสิ่งที่บาบา กำลังบอกลูกนั้นลูกต้อง คำอธิบายของ “ฮัมโซ” นั้นยาวและซับซ้อนมาก พวกเราคือบราห์มินและต่อมาพวกเราได้กลายเป็นเทพ นักรบ... ดังนั้นความหมายของ “ฮัมโซ” ใดที่ลูกต้อง? นี่คือการที่ฉันดวงวิญญานวนไปรอบวงจร มีรูปภาพของภาพลักษณ์ที่หลากหลาย พวกเขาไม่ได้แสดงบราห์มิน, จุกไว้ในรูปภาพนั้นและพวกเขาไม่ได้แม้แต่แสดงให้เห็นถึงพ่อ เหล่าเทพมาจากที่ใด? พวกเขาถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร? ในยุคเหล็กมีสกุลศูทร ดังนั้นสกุลเทพจะปรากฏขึ้นมาในยุคทองทันทีทันใดได้อย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ผู้คนติดกับอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บางคนศึกษาคัมภีร์กรันท์และมีความคิดในการสร้างวัด ดังนั้นเขาจึงทำสิ่งนั้นและเพียงแค่นั่งอยู่ที่นั่นและถ่ายทอดคัมภีร์กรันท์ ผู้คนมากมายไปที่นั่นและกลายเป็นสาวก อย่างไรก็ตามไม่มีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น ร้านค้ามากมายเกิดขึ้น เวลานี้ร้านค้าเหล่านั้นจะถูกทำลายทั้งหมด ธุรกิจทั้งหมดอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และพวกเขาหาเงินทอง

มากมายด้วยสิ่งนั้น ชันยาสชี้พูดว่าพวกเขาคือบราห์มโยคี (โยคีผู้ที่มีโยคะกับธาตุบราห์ม) เช่นที่ชาวบาร์ตตั้งเดิมเป็นของศาสนาเทพ แต่พูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาฮินดู ในทำนองเดียวกันบราห์มคือธาตุแห่งแสงที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ แต่ชันยาสชี้ก็ได้ให้ชื่อแก่ตนเองว่า: “ผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์ม” อย่างไรก็ตามธาตุบราห์มคือสถานที่อาศัย ดังนั้นพ่ออธิบายว่าพวกเขาทำความผิดพลาดที่ใหญ่มากเช่นนั้นได้อย่างไร ทั้งหมดนี้คือภาพลวงตาของเขา พ่อมาเพื่อจัดภาพลวงตาเหล่านั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! หนทางและวิธีการของท่านให้การหลุดพ้นและให้การขึ้นที่พิเศษสุดอย่างแท้จริง ไม่มีใครอื่นสามารถให้การหลุดพ้นได้ อย่างไรก็ตามลูกได้รับการขึ้นจากผู้คนมากมาย การขึ้นที่ลูกได้รับที่นี้สร้างความมหัศจรรย์เป็นอย่างยิ่ง การขึ้นนี้เปลี่ยนแปลงทั้งโลกอย่างแท้จริง เวลานี้สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าศาสนามากมายเกิดขึ้นได้อย่างไรและจากนั้นดวงวิญญาณจะไปและอยู่ในสัดส่วนของตนเอง ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ให้เทพนิมิต บางคนพูดกับบาบาวา: จงให้กุญแจไปสู่เทพนิมิตแก่ฉันเพื่อที่ฉันจะได้ประทานนิมิตให้แก่ผู้อื่น บาบาตอบว่า: ไม่ได้ ไม่มีใครสามารถได้รับกุญแจนี้ พ่อประทานอำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก พ่อไม่ได้รับสิ่งนั้น บทบาทในการให้นิมิตคือบทบาทของพ่อผู้เดียว เมื่อบางคนได้นิมิต เขามีความสุขอย่างมาก แม้ว่าเขาจะไม่ได้รับสิ่งใด ไม่ใช่ว่าเมื่อเขาได้นิมิต เขาจะเป็นอิสระจากโรคภัยหรือจะร่ำรวย ไม่เลย มีร่ำได้นิมิตแต่เธอไม่ได้รับการหลุดพ้น ผู้คนคิดว่าเธอเคยอาศัยอยู่ในไวคุณท์ อย่างไรก็ตามไวคุณท์ดินแดนของกฤษณะนั้นอยู่ที่ใด? สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงนิมิต พ่อหนึ่งท่านและอธิบายทุกสิ่ง ในตอนแรกผู้นี้ได้นิมิตของวิชณะเช่นกันและเขาก็มีความสุขอย่างยิ่ง เขาได้เห็นว่าเขาจะกลายเป็นจักรพรรดิ และเขาได้นิมิตของการทำลายล้างและมีนิมิตของอาณาจักรของเขา ดังนั้นศรัทธานั้นก็ถูกปลุกฝังไว้ในตัวเขาว่าเขาจะกลายเป็นนายของโลก จากนั้นบาบาก็เข้ามาในเขาแค่ตัวเอง “บาบา ท่านจงรับทุกสิ่งนี้ไป ฉันเพียงแค่ต้องการอาณาจักรของโลก” ลูกเองก็เช่นกัน ต้องต่อรองเช่นนั้นด้วยใช่ไหม? ผู้ที่รับความรู้จะหยุดทำความเลื่อมใสศรัทธา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและทำงานรับใช้บาร์ตอย่างแท้จริงด้วยการทำตามศรัมัท นำคุณประโยชน์มาสู่ตนเอง มาสู่บาร์ตและทั้งโลกด้วยความใส่ใจอย่างมาก

2. เข้าใจละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่ไม่สูญสลายและคงอยู่ตลอดไปอย่างถูกต้องแม่นยำ และอย่าทำความพยายามใดๆที่จะสูญเสียเวลาของลูก อย่าแม้แต่จะมีความคิดที่ไร้ประโยชน์

พร: ขอให้ลูกทำให้สภาพของลูกสม่ำเสมอและมั่นคงโดยฝึกสมาธิและความมั่นคงและกลายเป็นตัวของความสำเร็จทั้งหมด
เมื่อลูกมีสมาธิลูกจะมีสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคงโดยอัตโนมัติ ด้วยสมาธิความคิดคำพูดและการกระทำที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดจะจบลงและทุกสิ่งเต็มไปด้วยพลัง การมีสมาธิหมายถึงการคงอยู่อย่างมั่นคงในความคิดเดียวที่สูงส่งซึ่งการขยายตัวของตนไม่ทั้งต้นจะถูกรวมเข้าด้วยกัน เพิ่มความเข้มข้นของการทำสมาธิและความปั่นป่วนทุกประเภทจะจบสิ้น ความคิดคำพูดและการกระทำทั้งหมดจะประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย สำหรับสิ่งนี้จึงเป็นผู้ที่อยู่อย่างสันโดษ

คติพจน์: การคิดถึงความผิดพลาดซ้ำ ๆ ที่ลูกได้ทำขึ้นหมายถึงการเอารอยเปื้อนไปทับบนคราบน้ำมันต่อไป ดังนั้นจงหยุดยั้งอดีตให้เต็มที่

*** โอม ชานติ ***